

havn, idet § 6 gjør den gjældende der. Ligesom jeg er beroliget med Hensyn til Kjøbenhavn derved, at de Autoriteter, som bør raade for Forholdene i denne By, have bifaldet Forslagets Grundlag og de væsentlige Bestanddele deri, saaledes vil jeg ikke kunne stemme for Loven i Almindelighed, fordi den har faaet en større Kreds for sin Virksomhed, end jeg oprindelig har tænkt mig at være ønskelig.

Beutner: Af de samme Grunde, som af den ærede Ordfører er udviklet, maa jeg ogsaa stemme imod Loven i dens Heelhed.

Orsted: Ja, jeg vil ogsaa i Henhold til, hvad jeg forhen har udviklet, stemme imod Loven. Da jeg omstændeligt har forklaret mine Grunde, hvorfor jeg antager, at den foreliggende Lov paa den ene Side er noget indgribende i Adskilliges Belfærd eller idetmindste kan opvække Foruroligelse hos dem, og paa den anden Side er aldeles utilstrækkelig til at opnaae sit Formaal, saa troer jeg, det vil være overflødigt nu nærmere at indlade mig herpaa.

Justitsministeren: Den ærede Landsktingsmand, som først udtalte, at han vilde stemme imod Loven i Almindelighed, troede at kunne begrunde sin Stemme derved, at Loven selv viste, ligesom ogsaa de Forhandlinger, der have fundet Sted, godtgjorde det, at man ved Lovens Udarbejdelse ikke havde været sig klart bevidst, hvad man vilde, og at man tildeels var kommen i Modsigelse med sig selv. Denne Indvending troer jeg slet ikke er begrundet. Der maa nemlig tages Hensyn til de forskellige Forhold paa de forskellige Steder, og disse forskellige Omstændigheder ville ogsaa medføre forskellige Bestemmelser. Jeg troer ikke, at man ganske i Almindelighed kan sige, at alle de Næringsveie, der omhandles i Loven, kunne siges at være absolut skadelige for Sundheden; man har netop i Loven skjelnet imellem de Næringsveie, som ansees at være skadelige for Sundheden, og andre, som kunne blive det, naar de ikke undergives det tilbørlige Politietilsyn, og, om de førstnævnte ikke alle i sig selv, forsaavidt de udøves enkeltviis, kunne være skadelige for Sundheden, saa maae de dog vistnok, efter hvad der er erklæret, antages at blive det, naar de udøves i Mængde i en

stor og tætbefolket By som Kjøbenhavn. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at der er en væsentlig Forskjel imellem § 1 og de derhenhørende Paragraffer, nemlig §§ 2 og 3, paa den ene Side og § 5. Med Hensyn til de Næringsveie, som omtales i § 5, er det antaget, at det vil være tilstrækkeligt, at Politiet fører den tilbørlige Opagt med dem og udøver den Myndighed, som er tillagt Politiet, hvorimod det er antaget, at dette ikke er tilstrækkeligt med Hensyn til de Næringsveie, som ere Gjenstand for § 1, og jeg troer ikke, det vilde være den rigtige Veie, om man i den Grad vilde udvide Politiets Myndighed, at det skulde være berettiget til at forbyde Anlaget af visse Næringsbrug i Byen. Det forekommer mig, at et saadant Forbud gjør et saa stærkt Indgreb i de Næringsdrivendes Ret, at dette Forhold bør ordnes ved Lov. Det er det, der har bevirket, at man har forelagt et Lovforslag i saa Henseende, og jeg troer ikke, at det er tilstrækkeligt enten at henvise til den Myndighed, der allerede tilkommer Politiet, eller at udarbejde en Lov, som nærmere skulde udvide eller, om man vil, begrænse Politiets Myndighed. Det er ogsaa ganske rigtigt, at de Bestemmelser, som ere foreslaaede for Kjøbenhavn, ikke i Loven ere foreslaaede at skulle gjælde udenfor Kjøbenhavn; men det forekommer mig dog, at det er noksom begrundet i Forholdene, ligesom det ogsaa kan antages at være noksom erkendt under de Forhandlinger, der her have fundet Sted, at Forholdene ere saa forskellige, at det, som passer for Kjøbenhavn, ikke passer udenfor Kjøbenhavn, og at Forholdene udenfor Kjøbenhavn igjen paa de forskellige Steder ere i højeste Grad afvigende, saa at man ikke lettelig kan give en almindelig Lov for alle Stæder udenfor Kjøbenhavn. Man har derfor troet at burde give Administrationen en vis Myndighed, dog under visse Begrænsninger, nemlig de, som indeholdes i § 6 tilligemed det Tillæg, som nu er vedtaget med Hensyn til særegne Regulativer, som kunne approberes af Justitsministeren. Det, som særligt er bemærket med Hensyn til Tranfogeriet, troer jeg ikke kan være afgjørende i denne Sag; thi der er ingen Forskjel imellem det, som bestemmes om det grøn-